

Bydgoszcz, 26.01.2018 r.

LEG/2018/03/P

Pan

Marek Gróbarczyk

**Minister Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej**

Branżowemu Panie Ministrze,

W imieniu Członków Izby Gospodarczej „Wodociągi Polskie” kieruję do Pana Ministra prośbę o wnikliwe i życzliwe potraktowanie głosu branży wod-kan w procesie konsultacji projektu Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (rozporządzenie taryfowe).

Ostatni czas dla przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych jest czasem implementacji szeregu przepisów prawa, a najważniejsze z nich to: ustawa prawo wodne, nowelizacja ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Uchwalone przepisy są obszerne (ustawa prawo wodne liczy ponad 570 artykułów), wprowadzają nowe pojęcia i konstrukcje prawne, istotnie modyfikują istniejące rozwiązania. Ilość zmian jest tak duża, że ich zinterpretowanie, przy braku orzecznictwa, praktyki czy chociażby zbliżonych rozwiązań w podobnych sferach działalności, stanowi dla branży wielkie ograniczenie i wyzwanie. Zmiany wprowadzone nowelizacją ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wchodzą w życie w tempie wręcz ekspresowym.

Mając powyższe na uwadze do Ministerstwa Środowiska, do Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, obecnie to PGW Wody Polskie, skierowaliśmy szereg pytań. Na wiele z nich nie otrzymaliśmy odpowiedzi.

Stąd ogromne nadzieje wiązaliśmy z projektem Rozporządzenia taryfowego: liczyliśmy, że to właśnie w tym akcie prawnym znajdziemy odpowiedzi na wszystkie nurtujące branżę pytania.

Niestety już na etapie czytania projektu, Członkowie Izby dzielili się całym szeregiem obaw i zastrzeżeń, które w formie uwag branży przekazaliśmy w wyznaczonym terminie 7 dni.

W opinii branży, tak beładnie opracowanego aktu prawnego w ciągu minionych 25 lat działalności Izby, jeszcze nie było.

Liczyliśmy na zaniechanie prac, na podjęcie rozmów, ewentualnie, na wprowadzenie tylko zmian niezbędnych jak np. wdrożenie terminu ustawowego trzech lat dla obliczenia i obowiązywania taryf; ale bez zmiany zasad kalkulacji taryf. Liczyliśmy, że to umożliwi PGW Wody Polskie, przedsiębiorstwom wodociągowo-kanalizacyjnym, pozyskanie czasu na przygotowanie się do zgodnej z prawem, merytorycznej zmiany zasad kalkulacji taryf.

Niestety, pismo z Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej skierowane do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, a będące odpowiedzią na wnioski zgłoszone do projektu rozporządzenia przez Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich, (uwagi praktycznie tożsame z uwagami branży wodociągowo-kanalizacyjnej), daje nam podstawy do sądenia, że projekt w przedłożonej wersji zostanie przyjęty.

Szanowny Panie Ministrze,

prosząc o przeanalizowanie uwag przesłanych przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polskie” podkreślamy, iż są one efektem zaangażowania branży i troski o jak najlepsze wywiązywanie się z powierzonych obowiązków. Za każdą zgłoszoną uwagą kryją się setki pytań dotyczących interpretacji niejasnych zapisów. Zwracamy uwagę, iż rewolucyjna zmiana zasad kalkulacji taryf rodzi obawy o stabilność finansową firm, o zapewnienie wysokiej jakości świadczonych usług, w tym, przede wszystkim, zapewnienie mieszkańcom ciągłych dostaw czystej i zdrowej wody oraz odbioru i oczyszczania ścieków, o realizację zadań inwestycyjnych.

W tym zakresie za bardzo niebezpieczny uznajemy zapis zmieniający zasady naliczania amortyzacji.

Przedsiębiorstwa prowadzące księgi rachunkowe zgodnie z przepisami Ustawy o rachunkowości zobowiązane są do naliczania odpisów amortyzacyjnych od pełnej wartości środków trwałych podlegających amortyzacji – niezależnie od źródeł, z jakich sfinansowano ich nabycie.

Amortyzacja stanowi element kosztów przedsiębiorstwa, które co do zasady powinny być pokrywane przychodami uzyskiwanymi z taryfy. W przypadku braku możliwości uwzględnienia części odpisów amortyzacyjnych w kosztach stanowiących podstawę kalkulacji taryf, w przedsiębiorstwach, w których znaczna część majątku została sfinansowana dotacjami może dojść do sytuacji, gdy uzyskiwane przychody będą niewystarczające do pokrycia kosztów ustalanych zgodnie z przepisami. W konsekwencji powstaje realne ryzyko, iż podmioty te będą wykazywały straty z prowadzonej działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Nieuwzględnienie w kalkulacji taryfy odpisów amortyzacyjnych odpowiadających otrzymanym przez podmiot dotacjom może oznaczać także brak możliwości stopniowego odtwarzania zużywających się składników majątku trwałego.

Proponowane zapisy są sprzeczne z założeniami przyjętymi na etapie opracowywania Wniosków o dofinansowanie, w szczególności z perspektywą 30-letnią, co może spowodować konieczność przeprowadzenia ponownych analiz, w tym przeliczenia luki finansowej, skutkującą nawet ponownym przeliczeniem dotacji i jej korektą „in minus”.

Przyjmując założenie, że zasady przyznawania dofinansowania ze środków unijnych w przyszłości nie będą istotnie różniły się od obowiązujących w dotychczas przeprowadzonych konkursach, należy także liczyć się z ryzykiem wystąpienia problemów z uzyskaniem pozytywnej oceny składanych w przyszłości wniosków – ze względu na istotne ograniczenie uzyskiwanych wpływów za świadczone usługi, które powinny służyć między innymi finansowaniu inwestycji odtworzeniowych, dotyczących tej części majątku, która pierwotnie została sfinansowana z dotacji.

Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” do kalkulacji opłat/taryf muszą być wliczane wszystkie koszty eksploatacji i utrzymania, w tym roczna amortyzacja infrastruktury obejmująca: majątek obecny, majątek z realizowanych inwestycji oraz odpowiadających im inwestycji odtworzeniowych.

Zapis dotyczący amortyzacji, jak i szereg innych rozwiązań sprawiają, że projekt Rozporządzenia docelowo będzie powodował zmniejszenie nakładów na budowę sieci i pogłębi zapaść na rynku inwestycyjnym w obszarze gospodarki wodno-ściekowej.

Sektor wodociągowo-kanalizacyjny jest niezwykle istotną częścią gospodarki narodowej. Należy pamiętać, że na przestrzeni minionych lat (2003-2016) samorzady oraz przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne zrealizowały inwestycje na łączną kwotę prawie 70 mld zł.

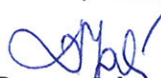
Polska, celem pełnej implementacji Ramowej Dyrektywy dot. oczyszczania ścieków komunalnych, powinna zrealizować inwestycje na poziomie dalszych 27 mld zł. Tymczasem wielkość nakładów na środki trwałe służące ochronie środowiska spada: w 2016 r. wyniosła ok. 6,5 mld zł (przy 15,2 mld zł w 2015 r.), a nakłady na środki trwałe na gospodarkę wodną osiągnęły poziom ok. 1,7 mld zł (3,3 mld zł w 2015 r.). W roku 2016 nakłady na ochronę środowiska i gospodarkę wodną stanowiły odpowiednio 0,35% i 0,09% PKB (odpowiednio 0,84% i 0,18% w 2015 r.). Istnieje ryzyko, że zachwianie stabilności procesu taryfowego może wywołać dalsze obniżenie zakresu realizowanych inwestycji, w konsekwencji negatywnie wpływając na wzrost PKB.

Szanowny Panie Ministrze,

Termin opracowania i przekazania regulatorowi prawie 3000 wniosków taryfowych to 12 marca br. Czas nagli, a pytania i wątpliwości się mnożą. Dzisiaj ich rozwiązania oraz jednoznacznej interpretacji oczekujemy od Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

z poważaniem

Dorota Jakuta

Prezes Izby